

СПРАВА «КОРИТКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF KORYTKO AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заяви № 35716/16 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 04 липня 2024 року

Під час тримання під вартою в установах виконання покарань заявники страждали на серйозні захворювання, які впливали на їхнє повсякденне життя. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржились за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на ненадання їм належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Заявники у заявах № 35716/16 та № 29024/18 також скаржились за статтею 5 Конвенції з огляду на усталену практику Європейського суду. Заявник у заяві № 29024/18 висунув інші скарги за положеннями Конвенції. Розглянувши скарги заявників та пославшись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд підкреслив, що медична допомога, яка надається в установах виконання покарань, має відповідати тому рівню допомоги, яку державні органи зобов'язалися надавати для всього населення. Зважаючи на свою практику з цього питання, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі заявники не отримали належної медичної допомоги під час тримання під вартою, і констатував порушення статті 3 Конвенції. Розглянувши інші скарги заявників у заявах № 35716/16 та № 29024/18, Європейський суд дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у контексті його висновків в рішеннях у справах проти України.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує прийнятними скарги щодо ненадання органами державної влади заявникам належної медичної допомоги під час тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, як зазначено у таблиці в додатку, а решту скарг у заяві № 29024/18 – неприйнятними;
3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги під час тримання під вартою;
4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю в додатку);
5. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток

(simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.